

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. jūnijā iesniedza *Arbeitsgericht Verden*
(Vācija) – *Torsten Hein/Albert Holzkamm GmbH & Co.***

(Lieta C-385/17)

(2017/C 318/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Verden

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Torsten Hein*

Atbildētāja: *Albert Holzkamm GmbH & Co.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ES Pamattiesību hartas 31. pants un 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru darba koplīgumos var noteikt, ka darba samaksas samazinājumi, kuri aprēķina periodā radušies saīsināta darba laika dēļ, ietekmē samaksas par atvaļinājumu aprēķinu, kā rezultātā darba ņēmējs par vismaz četras nedēļas ilgu ikgadējo atvaļinājumu saņem mazāku atvaļinājuma atlīdzību – vai attiecīgi pēc darba attiecību beigām mazāku atvaļinājuma kompensāciju –, nekā tad, ja atvaļinājuma atlīdzība tiktu aprēķināta, pamatojoties uz vidējo izpeļņu, ko darba ņēmējs būtu saņēmis aprēķina periodā bez šādiem darba samaksas samazinājumiem? Ja atbilde ir apstiprinoša, cik procentus maksimāli no darba ņēmēja nesamazinātas vidējās izpeļņas varētu atļaut valsts tiesiskajā regulējumā kā atvaļinājuma atlīdzības samazinājumu atbilstoši koplīgumam aprēķina periodā konstatēta saīsināta darba laika dēļ, lai šo valsts tiesisko regulējumu varētu uzskatīt par atbilstošu Savienības tiesībām?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Savienības tiesībām raksturīgais vispārējais tiesiskās noteiktības un atpakaļejoša spēka aizlieguma princips ļauj atsaukties uz interpretāciju, kādu Tiesa šajā lietā pieņemtajā prejudiciālajā nolēmumā piešķirs ES Pamattiesību hartas 31. pantam un 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punktam, šo nolēmumu ierobežojot laikā attiecībā uz visām ieinteresētajām personām, jo valsts augstākās instances tiesas judikatūrā iepriekš ir atzīts, ka attiecīgās valsts tiesību aktu un koplīgumu normas nav interpretējamas atbilstoši Savienības tiesībām? Ja Tiesas atbilde uz to ir noliedzoša, vai ar Savienības tiesībām ir saderīgi, ka valsts tiesas, pamatojoties uz valsts tiesībām, nodrošina darba devēju, kuri ir paļāvušies uz valsts augstākās instances tiesas judikatūras ilgtspēju, tiesiskās paļāvības aizsardzību, jeb tiesiskās paļāvības aizsardzība ietilpst vienīgi Eiropas Savienības Tiesas kompetencē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

**Prasība, kas celta 2017. gada 30. jūnijā – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā
Karaliste**

(Lieta C-391/17)

(2017/C 318/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn, A. Caeiros)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neatlīdzinot pašu resursu zaudējumu summu, kurai bija jābūt noteiktai un pieejamai Savienības budžetā saskaņā ar Regulas 1552/1989⁽¹⁾ 2., 6., 10., 11. un 17. pantu (Regulas 609/2014⁽²⁾ 2., 6., 10., 12. un 13. pants), ja, pārskatot Lēmuma 91/482/EEK⁽³⁾ 101. panta 2. punktu, par alumīnija importu no Angiljas 1999.-2000. gadā nebūtu izsniegti eksporta sertifikāti, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā (vēlākais 10. pants un tagadējais Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkts) noteiktos pienākumus, un
- piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Laika posmā no 1999. gada marta līdz 2000. gada jūnijam trešo valstu izcelsmes alumīnijs pirmo reizi tika importēts Angijā un, pēc tā reeksporta no Angiljas, importēts Itālijā. Angiljas iestādes piešķīra eksporta transportēšanas piemaksu USD 25 par metrisko tonnu ("atbalsts transportam") tranzīta precēm, kas šķērsu Angilju. Šī "atbalsta transportam", ko Angiljas iestādes piešķīra preču tranzītam, kurš atbilda muitas nodokļu atmaksai, rezultātā nedrīkstētu piemērot noteikumus par atbrīvojumu no muitas nodokļa gadījumā, ja preces tiktu reeksportētas no Angiljas un importētas ES. Angiljas iestādes nepareizi piemēroja Lēmuma 91/482/EEK 101. panta 2. punktu, jo tās izsniedza eksporta sertifikātus, lai gan attiecīgajā tiesību normā paredzētās prasības nebija izpildītas. Pēc Lēmuma 91/482/EEK 101. panta 2. punkta pārskatuma, Angiljai kļūdaini izsniedzot eksporta sertifikātus, Itālijai tika apgrūtināta muitas nodokļu iekasēšana atbilstoši EKL 24. pantam (tagad LESD 29. pants).
2. Apvienotā Karaliste ir finansiāli atbildīga par tradicionālo pašu resursu zaudējumu, kas radās, izsniedzot eksporta sertifikātus pretrunā Lēmuma 91/482/EEK 101. panta 2. punktam. Apvienotās Karalistes iestādes nav veikušas visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses un nodrošinātu, lai Angiljas iestādes pareizi piemērotu Lēmumu 91/482/EEK. Katrai dalībvalstij ir jānodrošina, lai tās aizjūras teritorijas pareizi piemērotu jebkuru tām saistošu tiesību aktu, kā Lēmums 91/482/EEK, nolūkā efektīvi aizsargāt ES finanšu intereses.
3. Ja kādas dalībvalsts iestāžu darbība vai bezdarbība izraisījusi pašu resursu zaudējumu, Savienības budžetā ir jāieskaita zaudēto pašu resursu summas ekvivalents. Attiecīgi, Apvienotai Karalistei Savienības budžetam būt jākompensē visi zaudētie pašu resursi un jāmaksā nokavējuma procenti atbilstoši Regulas Nr. 1150/2000⁽⁴⁾ 11. pantam.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2014. gada 26. maija Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014 par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības, (pārstrādāta redakcija) (OV L 168, 39. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1991. gada 25. jūlija Lēmums par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Ekonomikas kopienu (OV L 263, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, Euratom) Nr. 1150 ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūlijā iesniedza *Gerechthof Den Haag* (Nīderlande) – *Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC*

(Lieta C-423/17)

(2017/C 318/13)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof Den Haag